

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2021-05-31
Besvaras senast
2021-06-09 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:3046 Produktion av skyddsmateriel

Många har sedan rådande pandemi slog till undrat vad den svenska coronastrategin egentligen går ut på, mer än att skydda riskgrupper – om det nu finns något land i världen där detta inte anses vara prioriterat. En sak har varit säker: Den svenska strategin har präglats av otydlighet, och nästan allt baseras på frivillighet. I alla fall fram till dess att socialministern medgav att det över huvud taget aldrig hade fattats något beslut om en svensk strategi. Efter det klarnade det för många.

Diskussionen om munskydd och annan skyddsutrustning har också kantats av olika påståenden och besked. Statsepidemiolog Anders Tegnell sa exempelvis i början av juni 2020 att munskydd inte passade den svenska coronastrategin. I olika riktlinjer från myndigheter framställdes munskydd som sekundära och inte så viktigt ens för personal inom vård- och äldreomsorg att använda. Flera framstående myndighetspersoner hävdade vidare att munskydd till och med kunde innebära en ökad fara för enskilda. Som grund för detta sa man bland annat att de kunde öka risken för ansiktsberöring samt att det skulle göra att man invaggades i en falsk trygghet och således riskerade att inte tänka på distansering. Båda dessa påståenden saknade helt och hållet vetenskapligt stöd, då forskningen pekar på raka motsatsen: Munskydd gör att man rör sig mindre i ansiktet och fungerar dessutom som påminnelse om att hålla avstånd. Sorgligt nog var det många bland allmänheten som svalde myndigheternas desinformation, och vi kunde därmed se vittnesmål om hur privatpersoner som valt att använda munskydd aktivt hånades.

I länder som i stället valt att ta det säkra för det osäkra och utgå från vetenskapen såg vi tidigt ett helt annat förhållningssätt. Taiwan är ett exempel, som till följd av materialbristen bara på några dagar lyckades ställa om sin inhemska produktion för att möta det akuta behovet av skyddsutrustning. Följden av detta blev att de snabbt överproducerade exempelvis munskydd, som därför kunde doneras till andra länder, bland annat Sverige, med ett stort behov.

Mot bakgrund av detta önskas socialminister Lena Hallengren svara på följande fråga:

Tog ministern några initiativ för att möjliggöra en omställning av verksamheter i syfte att få en inhemsk produktion av skyddsutrustning och andra bristvaror i början av pandemin?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders